

LES FLORS DEL NOSTRE PRAT

I de nou avui es gelen les flors que habiten el nostre prat,

m'assegures que hi haurà primavera enguany?

I si aquest cop s'hi negués, digue'm, qui la podria jutjar?

Saps què li fa mal al cel que l'he sentit plorar encara?

Saps quin és el seu dolor i si té algú que el consoli?

Com una gota creu governar l'oceà,

com un ocell que creu governar el vent,

Si coneixes qui ha escollit

les hores que ha de lluir Lluna la seva llum,

si em jures que tens la clau que obre la porta del bé i del mal.

Segueix dormint un somni en el que som els senyors del món.

Estàs convençut que tens tot el dret a exigir

que ens portin la pluja, que el Sol no s'apagui avui

i que no arribi la mort, que no hem tingut temps.

Que ens portin més aire ja, **que les primaveres baixin del cel,**

I que guareixin les nostres flors.